

BONUS INFO OM DEN RØDE CYKEL

Brian befandt sig godt på den håndlavede Sport RAL 3002 med røde Stelvio-dæk fra den danske cykelsmed Cykelmageren i St. Kongensgade i København. Selv samme cykelsmed lavede for nogle år siden en lidt tungere cykel til designer og cykelentusiast Paul Smith. Denne cykel står stadig på Smiths kontor ifølge Brian Holm.

Livet Tour retur

Tekst: Kristian Haagen // Foto: Thy Stange

“Vi lever på lånt tid, og det handler om at disponere så godt som muligt over den tid, vi har her på jorden”, sagde Brian Holm, da BE mødte den erfarne herre til en snak om hans livs op- og nedture.

“Jeg var kendt som den tavse mand. Jeg stammede og kunne ikke tale rent”, fortæller Brian Holm under et af vores mange møder forud for denne artikel. Det er en overraskende udtalelse fra en mand, der er berygtet for sine bramfrie udtalelser efter mangt et cykelløb samt adskillige foredrag, der stadig bringer den nu 46-årige, tidligere professionelle cykelrytter vidt omkring på de danske landeveje.

Brian Holm, født på Amager den 2. oktober 1962 og oprindeligt uddannet murer, er en slank og veltrænet mand i sin bedste alder. Han er velklædt, går tydeligvis op i sit ydre og har en historie at fortælle som kun ganske få andre. Ikke kun om livet som professionel cykelrytter, men om livet i det hele taget.

Vores første møde foregår på en solbeskinnet, og iskold, dag på toppen af Hedebakkerne ved Roskilde. Klokkeren er ti minutter over ti, hvilket er det tidspunkt, som langt de fleste urtusser foretrækker. Uret ser nemlig glad ud på grund af visernes position. Det gælder også for Brian Holms ur denne dag, et Tom Kristensen-ur med blå drejkrans, som han – og resten af Team Columbia, som Holm er sportsdirektør for – har fået af Le Mans-stjernen “for god opførelse”, som Holm udtrykker det med et lille smil. Det er her i dette bakkede terræn, at billederne til denne artikel er taget – og tilfældigvis

samme sted, hvor Holm deltog i et mountainbikeløb, kun en måned før han fik konstateret cancer.

DEN STØRSTE UDFORDRING

“Jeg troede ikke, at jeg kunne slå alle de unge knægte, men jeg kom først i mål.” På spørgsmålet til vindertiden nævner Holm med et tilfreds smil, at “i mountainbikeløb handler det ikke om tiden, men om at komme først”. Ansigtet bliver dog lagt i mere alvorlige folder, da samtalen drejer og kommer til at handle om den tarmcancer, han fik konstateret en måned senere, i februar 2004.

“Det var en forfærdelig tid”, fortæller Holm. Han taler engageret om både sit liv som professionel cykelrytter, sportsdirektør og cancerpatient.

“Du kender godt det der med, at en eller anden råber bøj til dig i en mørk kælder. Man bliver så forskrækket. Adrenalin og pulsen pumper helt op i det røde felt. Pulsen faldt bare aldrig ned. Forskrækkelsen sad kronisk i mig i flere måneder. Adrenalin blev ved med at pumpe i mig. Jeg var nødt til hele tiden at røre mig. Både på grund af rastløshed, og fordi jeg så kunne glemme alt om canceren i de minutter, hvor jeg pressede mig selv til det yderste, og åndedræt-

“Jeg giver mig altid 112 procent. Stadigvæk. Jeg deltog i et halvmaraton en måned efter min operation og kom i mål på en time og 48 minutter. Jeg kunne mærke mine sår åbne sig på de sidste kilometer, men jeg ville bare fuldføre.”

tet smagte af blod”, fortæller Holm, der to år tidligere havde udgivet bogen 'Smerten Glæden'. En titel, der skulle vise sig at passe lige så godt til hans efterfølgende år som hans tidligere.

PROFESSIONELT MUNKELIV

Brian Holm er ikke fremmed over for at yde sit bedste. Han har tilbragt 13 år af sit liv som professionel cykelrytter. “Jeg levede jo som en munk i de år. Jeg gav mig selv fuldstændigt til cykelsporten. Havde minimal kontakt til mine venner i Danmark. Der var ikke daglig adgang til internet og mobiltelefon, og dagene bestod enten af behård træning eller konkurrenceløb. Folk har spurgt mig, om jeg nogensinde havde sex før et løb. Helt ærligt, jeg ville da langt hellere mærke det sus, en sejr gav, i stedet for at bruge energi på en orgasme. Hvorfor udfordre sin fysiske kunnen og bruge energien på sex? Alt handlede om cykling i de 13 år”, erindrer Holm uden snerten af ironi.

Vi skal dog endnu længere tilbage i tiden, nærmere bestemt til 1971, for at kigge lidt nærmere på Brian Holms spæde sejre på de tohjulede. Hans første løb var Amager Cykle Rings sæsonafslutningsløb i Kongelunden i 1971, hvor den dengang kun 9 år gamle Holm for første gang trådte i pedalerne, uden at der var tale om leg. Den første rigtige sejr kom i hus, da han vandt junior-DM i 1980,

hvilket stadig er en af de sejre, der står klokkeklart for Holm den dag i dag. I professionel sammenhæng er det Paris-Bruxelles-løbet i 1991, hvor han var først over stregen, der står klarest. “Jeg angreb otte kilometer før målstregen, havde et forspring på syv sekunder og kom fire sekunder hurtigere ind end nummer to. Det er under et løb som dette, at man satser alt. Man er fuldstændig ligeglad med, at det kommende sving er farligt, eller at asfalten er drivvåd. Ryg på røven, eller vind”, fortæller Holm.

DEN EMOTIONELLE TID

Brian Holm røg på røven, så at sige, da han fik at vide, at han havde tarmcancer. Han mistede dog ikke håbet, og måske var det hans fortid som professionel cykelrytter, der holdt ham oppe rent mentalt. “Selvfølgelig overvejede jeg selvmord. Det er da klart, når man får konstateret en mulig fatal sygdom. Men så længe der bare er tre procents chance for overlevelse, ja, så er det altså bedre end nul”, konstaterer Holm, da vi stikker i hver vores caesar's salad på Grillbar i indre København. Holm har, siden billederne blev taget nogle uger forinden, skiftet sit blå Tom K.-ur ud med et stort, sportspræget Nike Lance 4. “Jeg har masser af dyre ure”, fortæller han. “Tom Kristensen-uret har jeg fået af Tom selv, og det går jeg meget med. Det samme gælder dette Nike, som jeg fik af Lance Armstrong i 2005.”

Brian Holm er en velklædt mand, der går op i sit ydre. Sammen med den anerkendte designer, Paul Smith, lancerede han Flamme Rouge cykeltrøjen, som han her bærer under jakken.

Det er forfriskende at høre Holm sige dette, specielt fordi jeg ved, at han blandt andet ejer hele to sortskivede Rolex Daytona (fra 1996 og 2004), et Rolex Oysterdate fra 1990, et Breitling Avenger Seawolf fra 2004 og et orangeskivet TAG Heuer F1 Chronograph, som Bjarne Riis overrakte ham som hold-gave i 1996, hvor Riis vandt Tour de France. Et løb, som Holm selv har deltaget i hele syv gange, ikke mindst som uundværlig hjælperytter for Riis under sejren i 1996. "Det ur har sgu kostet mig blod, sved og tårer", griner Holm.

TAG Heuer var det helt store navn i cykelsporten gennem firserne og halvfemsjerne. "TAG Heuer var medsponsor af KAS-holdet med bl.a. Sean Kelly og Acácio de Silva. To af de sejeste væddeløbere", som Holm udtrykker det. "Jeg har haft 12-15 styk af de TAG Heuer med farvet skive (Formula 1-modellen, red.). De var et hit i cykelsporten, og jeg forærede Frank Høj et, da han fortalte mig, at han havde ønsket sig et af disse farvestrålende TAG Heuer, siden han så et billede af mig fra 1989, hvor jeg bar uret."

Det vigtigste ur er dog Holms indre stopur. Alt, hvad han foretager sig, handler om at komme først og ikke at spille tid. "Jeg hader spildtid. Det skærer jeg simpelthen fra, når jeg planlægger mine dage", fortæller Holm, da vi kigger på hvert vores ur og konstaterer, at tiden atter er løbet fra os. "Jeg er helt klart et konkurrencemenneske. Ingen tvivl om det. Det handler om at komme først i mål. Det handler om at sælge så mange Flamme Rouge-trøjer som muligt".

PAUL SMITH OG DEN HJÆLPENDE HÅND

Sidstnævnte er et tøjprojekt, som Holm har søsat sammen med den cykelglade engelske designer Paul Smith. Smiths kendte, farverige striber pryder den lilla cykeltrøje, og overskuddet fra salget bruges til ferier for kræftramte familier. Paul Smith var selv en ihærdig cykelrytter i sin ungdom og er stadig særdeles entusiastisk omkring sporten. Derfor skulle der ikke megen overtalelse til, for at Brian Holm fik den berømte designer med på idéen om Flamme Rouge-trøjerne.

Flamme Rouge er udtrykket for de sidste, smertefulde kilometer i et cykelløb. Det er her, hvor kroppen stresses til det yderste, de aller-sidste kræfter bruges, og en hjælpende hånd måske kan gøre udspillet fra holdets hjælperyttere. Det er netop den hjælpende hånd, som Holm og Smith rækker ud til de kræftramte familier med deres tøjprojekt.

1: Efter en lang cykelkarriere i stopurets tjeneste begyndte Brian Holm under sin sygdomsperiode i stedet at fokusere særlig meget på begrebet kvalitetstid: "Vi lever på lånt tid, og det handler om at disponere så godt som muligt over den tid, vi har her på jorden". 2: Billederne til interviewet blev taget på en solbeskinnet dag i Hedeland, hvor både Brian Holm og artiklens ophavsmand havde stor moro. Et enkelt møde var dog ikke nok til at få Holms dramatiske livshistorie.

“At overleve en cancer er som at vågne op til en lykkepille hver dag. Man er bare 15 procent lykkeligere hele tiden. Jeg er som en overstadig teenager.”

”Jeg føler, jeg skal tage tid på alting. Jeg har en fornemmelse af et indre stopur. Jeg vil gerne have kontrol over min tid.”

NIK & JAY HAR IKKE RET

Det er ikke en dødsangst, der driver Holm i dag. Canceren har blot overbevist ham om, at han er dødelig. ”Vi lever på lånt tid, og det handler om at disponere så godt som muligt over den tid, vi har her på jorden.” Han betragter ikke sig selv som troende i den udøvende betydning. Men han kan godt lide idéen om, at man tænder et lys og beder en stille bøn for andre mennesker i katolske kirker. Tiden i Frankrig gjorde ham opmærksom på den måde, katolikkerne aktivt bruger deres kirke på, og han ynder selv at bruge nogle stille stunder i Bispebjerg Kirke, hvor han reflekterer over livet – uden dog at have en stærk tro på Gud. ”Jeg behøver ikke at finde Gud. Han finder nok mig, hvis det er nødvendigt”, siger Brian Holm med et skævt smil og citerer dermed løseligt sit store idol, Paul Weller.

Interviewet er ved at slutte, og Brian Holm giver lige en hilsen med til Danmarks rappede klædedukker, Nik & Jay, og erklærer, at de ikke havde ret i deres sang ’En Dag Tilbage’, hvor de fortæller, hvordan de ville bruge deres tid, hvis de kun havde en enkelt dag tilbage at leve i: ”Jeg har gennemtænkt mit liv hundredvis af gange under min sygdom, og jeg ville sgu ikke cruise op og ned ad Strandvejen i en øse med 24-tommers fælg. Jeg ville cykle til Frederiksberg Have og fodre ænder med min søn.”

Med denne udtalelse beviser Brian Holm, at for ham betyder kvalitetstid alt. Hvad enten der er tale om at komme først over målstregen, at hjælpe andre cancerpatienter gennem sit samarbejde med Kræftens Bekæmpelse eller blot at fodre ænder med sin søn. Måske er det også derfor, hans foretrukne ure er præget af emotionelle værdier og ikke blot logoet på skiven. **BE**

Brians 13 år lange cykelkarriere har lært ham at afsky tidsspilde og at række hånden ud til folk, der behøver hjælp. Opofrelse fra cykelholdet er en nødvendig dyd i et hårdt løb, hvor man kæmper for at få hinanden med hjem over målstregen, og komme igennem Flamme Rouge – de sidste smertefulde kilometer. Navnet har Brian nu genbrugt til et godgørende formål, og har i samarbejde med Paul Smith designet Flamme Rouge-trøjer, hvor overskuddet fra salget bruges til ferier for kræftramte familier.